

Hepatita B - Informatii Generale

[Inapoi](#)

Ce este hepatita B?

Hepatita B este o infectie a ficatului cauzata de un virus de tip ADN care este transmis prin sange sau derivati ai sangelui contaminat in timpul transfuziilor, prin contact sexual cu o persoana infectata, prin utilizarea unor ace sau instrumente similare contaminate. Spre deosebire de virusul hepatic A, virusul B poate cauza atat o forma acuta de hepatita, cat si una cronica. Hepatita B este cea mai frecventa afectiune cronica din lume.

Infectia acuta cu hepatita B

In faza acuta a hepatitei B, inflamatiile evolueaza rapid si dureaza o perioada scurta de timp (de obicei, o recuperare totala poate aparea in maxim cateva luni). In aproximativ 6 luni, cea mai mare parte a adultilor care sufera de hepatita B acuta se vor vindeca si vor dezvolta anticorpi care ii vor proteja de o noua infectare

Infectia cronica cu Hepatita B

Majoritatea copiilor infectati cu virusul hepatic B vor dezvolta forma cronica a hepatitei B. Riscul cronicizarii depinde de varsta la care acestia sunt infectati. Mai mult de 90% dintre nou-nascutii infectati, 50% dintre copiii si 5% dintre adultii infectati cu virusul hepatic B vor dezvolta hepatita cronica.

Hepatita B cronica cunoaste 4 faze:

1. **Faza de toleranță imună** (replicativă) – caracterizata de valori normale ale transaminazelor (TGP si TGO), antigen HBs pozitiv si de o viremie ridicata.
2. **Faza de clearance imun** (imunoreactivă, hepatită cronică) – cel mai frecvent intalnita, poate dura ani de zile. Este caracterizata de transaminaze ridicate, AgHBe pozitiv si replicare virala inalta.
3. **Faza de replicare virală joasă** (purător inactiv de VHB) se caracterizeaza prin prezenta AgHBs, prin absenta AgHBe, viremie nedetectabila sau foarte joasa si valori normale ale transaminazelor.
4. **Faza de reactivare** este caracterizata prin valori ridicate ale transaminazelor, de replicare virala si de o posibila reaparitie a AgHBe. .

Hepatita B – o scurta istorie

Desi hepatita este cunoscuta de secole, nimeni nu a stiut care e cauza pana in anii '40, cand doctorii au inceput sa suspecteze ca responsabil pentru aceasta afectiune hepatica era un virus transportat prin sangele uman. Primul pas in descoperirea virusului hepatic B a fost facut in 1963 cand Dr. Baruch Blumberg si colegii sai au identificat o proteina ("antigenul Australia") care a avut o reactie neobisnuita la anticorpii pacientilor care fusesera supusi la transfuzii de sange. Asocierea antigenului si infectia hepatica a fost facuta 3 ani mai tarziu, iar specialistii au inteles ca pentru a reduce riscul infectiei cu hepatita B trebuie sa testeze sangele inainte de transfuzii.

Hepatita B – perioada de incubatie

Virusul hepatic B are o perioada de incubatie cuprinsa intre 45 si 160 de zile (in medie – 100 de zile). De obicei, simptomele apar la 30-180 de zile de la expunerea la virusul hepatic B, dar trebuie spus ca jumatate din persoanele infectate cu acest virus nu vor prezenta nici un semn de infectie. Faza acuta a hepatitei B genereaza un set de simptome, acest fapt insa nu este valabil in cazul infectiei cronice, care, cel mai frecvent, este asimptomatica. Persoanele care sufera de hepatita acuta B pot experimenta simptome "de gripa" accentuate de greata, anorexie, indispozitie fizica si oboseala, durere in zona ficatului si icter. Simptomele hepatitei acute dureaza, in medie, intre 1-3 luni.

In aceasta perioada, persoana infectata este foarte contagioasa. Virusul nu este foarte rezistent in mediu normal – se considera ca apa fierbinte utilizata in masina de spalat in mod normal este capabila sa omoare virusul de pe haine, si de asemenea detergentul de vase si apa calda ii vor elimina pe cei de pe tacamuri.

Hepatita B – simptome

In faza acuta, hepatita B genereaza simptome de o severitate ce variaza de la una minima, asimptomatica pana la manifestari fatale. Statisticile sugereaza ca peste o treime din persoanele infectate nu prezinta simptome, la acestia infectia considerandu-se "tacuta".

O alta treime a persoanelor infectate cu virusul hepatic B prezinta simptome similare cu cele generate de o gripa: slabiciune fizica, dureri, cefalee, febra, lipsa poftei de mancare, diaree, icter, greata si varsaturi.

O a treia parte a persoanelor infectate vor prezenta simptome mai severe, care se vor manifesta perioade mai lungi de timp. Pe langa simptomele asemanatoare celor provocate de gripa, mai pot aparea dureri abdominale puternice si icter accentuat. Icterul apare ca si consecinta a faptului ca ficatul se afla in incapacitate de a elimina bilirubina (un pigment care, in parametri mai ridicati decat cei normali, cauzeaza ingalbenirea pielii si a albului ochilor) din sange.

Hepatita B – transmitere

Infectia cu hepatita B apare cand sange infectat intra in organismul unei persoane neinfectate. Este de asemenea transmis prin sex neprotejat (fara prezervativ) si, foarte frecvent, de la o mama infectata la copil in timpul nasterii.

Exista cateva grupuri care prezinta un risc ridicat de a contacta hepatita B:

- persoane cu parteneri sexuali multipli sau diagnosticate cu boli cu transmitere sexuala;
- copii nascuti din mame infectate;
- personal al spitalelor sau pacienti internati pe perioada lungi in spitale;
- persoane care au contact prelungit cu persoane infectate (familii, prieteni);
- receptori ai transfuziilor de sange;
- utilizatori ale drogurilor injectate;
- persoane care lucreaza in sau sunt incarcate in inchisori;
- persoane al caror sange ar fi putut intra in contact cu saliva unei persoane infectate cu virus hepatic B;
- persoane care calatoresc in tari cu prevalenta ridicata de hepatita B;
- pacienti dializati;

Hepatita B – tratament

Evolutia naturala a hepatitei cronice B este catre ciroza hepatica si cancer, prin urmare, principalul scop al tratamentului este de a stopa aceasta evolutie, eradicarea virusului fiind un tel foarte dificil de obtinut. Pe termen scurt, tratamentul se orienteaza catre obtinerea urmatoarelor:

- împiedicarea replicarii virale;
- normalizarea valorilor transaminazelor;
- seroconversia AgHBe si aparitia Ac anti HBe;
- incetinirea/regresia fibrozei.

In prezent, in Romania se folosesc in tratarea infectiei cu virus hepatic B:

- A) medicamente cu efect antiviral si imunomodulator;
- B) medicamente cu efect antiviral;

Hepatita B - preventie

Vaccinarea impotriva hepatitei B este cea mai eficienta metoda impotriva infectarii cu acest virus hepatic. Vaccinul este disponibil din 1982 si preintampina infectarea cu virusul hepatic B si a celorlalte infectii asociate cu acesta. Persoanele care se vaccineaza sunt protejate atat impotriva formelor acute de hepatita B, cat si a consecintelor mai grave pe care forma cronica le poate genera: ciroza sau cancerul hepatic. Vaccinul impotriva hepatitei B produce niveluri eficiente de anticorpi impotriva virusului hepatic B la majoritatea adultilor, copiilor si nou-nascutilor. Schema de vaccinare cel mai frecvent utilizata este de 3 injectii intramusculare administrate astfel: prima doza, a doua doza la o luna de la cea precedenta, si cea de a treia doza la 6 luni de la prima. Vaccinul antihepatic este foarte bine tolerat de majoritatea persoanelor, inclusiv nou-nascuti, copii. Exista exceptii foarte rare de alergii severe la unul din componentele vaccinului.

Alte cai de prevenire:

- utilizarea corespunzatoare a prezervativelor de fiecare data cand faceti sex cu un partener instabil;
- administrarea imunoglobulinei antihepatita B (HBIG) nou-nascutilor din mame infectate si vaccinarea acestora la 12 ore dupa nastere;
- evitarea drogurilor injectate (a acelor sau a seringilor folosite);
- evitarea utilizarii de catre mai multe persoane ale unor instrumente care ar putea avea sange pe ele: aparate de ras, periute de dinti etc.;
- evitarea efectuării de tatuaje sau piercinguri in locatii dubioase, care nu prezinta incredere.